

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/170/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124207827
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3124207827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, t. č. umiestnenú v Centre pre deti a rodiny B., v konaní zastúpenú kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky C. B., D. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom E. X, t. č. bytom Centrum sociálnych služieb F., G. XXXX/XXX, B. F., zastúpenej JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom so sídlom Centrum 27/32, 017 01 Považská Bystrica, a otca H. B., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom I., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Mierové námestie 1, Ilava, za účasti navrhovateľa 1/: H. F., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom C. J. A., K. XXX/XX, a navrhovateľky 2/: C. F., D. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom C. J. A., K. XXX/XX, o návrhu na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní otca a o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/78/2024-165 zo dňa 7. mája 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/78/2024-165 zo dňa 7. mája 2025
p o t v r d z u j e .
Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: 1. Zrušuje sa ústavná starostlivosť nad maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX, nariadená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.09.2023, č.k. 34P/94/2022 -133 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024, č.k. 12CoP/50/2023 -188. II. Maloletá A. B., nar. XX.XX.XXXX, sa zveruje do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti manželov navrhovateľa v rade 1/ H. F., nar. XX.XX.XXXX a navrhovateľky v rade 2/ C. F., D. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom C. J. A., K. XXX/XX, ktorí sa budú o maloletú A. osobne starať a ktorí ju budú zastupovať a spravovať jej majetok iba v bežných veciach. III. Matka je povinná prispievať na výživu maloletej A. mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktoré je matka povinná poukazovať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. IV. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktoré je otec povinný poukazovať na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení poukázal okresný súd na návrh, ktorým sa navrhovatelia domáhali zverenia maloletej A. do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Uviedli, že maloletá A. je umiestnená v CDR B., v starostlivosti profesionálneho rodiča - navrhovateľky 2/. Do CDR bola prijatá dňa 16.11.2022 na základe uznesenia

Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.11.2022 č. k. 26PPOm/8/2022 o nariadení neodkladného opatrenia. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/97/2022-133 bola nad výchovou maloletej A. nariadená ústavná starostlivosť v CDR B.. Navrhovatelia uviedli, že o maloletú A. sa starajú od jej X rokov a X mesiacov, majú ju veľmi radi, vybudovali si s ňou krásny a blízky vzťah a obľúbila si ju aj ich širšia rodina. Navrhovatelia doplnili, že maloletá k nim prišla v katastrofálnom stave a teraz napreduje. Navštevuje cirkevnú MŠ, je šikovná, navštevuje tanečný krúžok, krúžok AnJ, športový krúžok. Aktuálne má X roky a dá sa s ňou pracovať. Navrhovatelia uviedli, že návrh podali z dôvodu, že nariadením ústavnej starostlivosti by maloletá musela byť zapísaná do prehľadu detí pre pestúnstvo a oni nechcú, aby pendlovala medzi rodinami. Teda, aby sa maloletá nemusela presúvať, aby nemusela meniť náhradnú rodinu, žiadajú o jej zverenie do ich náhradnej osobnej starostlivosti, keďže je maloletá zvyknutá v ich rodine a je u nich spokojná. Navrhovatelia upresnili, že sú manželia, majú tri vlastné deti, z toho dve sú už dospelé. Bývajú v rodinnom dome, v domácnosti bývajú so svojim XX-XXXXXX synom a s tromi maloletými deťmi vrátane maloletej A., nad ktorými bola nariadená ústavná starostlivosť. Všetci v domácnosti navzájom dobre vychádzajú. Maloletá A. je v pravidelnom kontakte so svojimi rodičmi; so svojim otcom, ktorý je v ÚVTOS, je maloletá v online kontakte a každé tri mesiace ho chodí navštevovať do ÚVTOS a s matkou, ktorá je zo zdravotných dôvodov v Centre sociálnych služieb, sa stretáva 1x mesačne na pôde CDR B.. Navrhovatelia uviedli, že aj po zverení maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti budú umožňovať zaužívaný kontakt maloletej s jej rodičmi s tým, že stretnutia s matkou by boli za prítomnosti tretej osoby, nakoľko matka dieťaťa podala na navrhovateľa 1/ trestné oznámenie, že vraj sa on bozkával s jej dcérou. Na poslednom pojednávaní navrhovatelia poukázali na to, že to trestné oznámenie už bolo ukončené.

3. Po vykonanom dokazovaní okresný súd uviedol, že maloletá A. pochádza zo vzťahu jej rodičov, ktorí uzavreli manželstvo až po jej narodení. Po jej narodení matka najprv uvádzala inú osobu za jej biologického otca, ale neskôr bol súhlasným vyhlásením rodičov na matrike otec maloletej určený za otca dieťaťa. Otec dieťaťa sa od 26.5.2021 doposiaľ nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Keďže otec dieťaťa bol vo výkone trestu odňatia slobody a matka dieťaťa bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení, bolo najprv nariadené neodkladné opatrenie, ktorým sa maloletá A. dočasne odovzdala do starostlivosti Centra pre deti a rodiny B.. Následne, s poukazom na psychické problémy matky maloletej (paranoidná schizofrénia), ktorá je umiestnená v Centre sociálnych služieb, bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín nariadená ústavná starostlivosť nad maloletou A. v Centre pre deti a rodiny B. a každý z rodičov bol zaviazaný prispievať na jej výživu minimálnym zákonným výživným mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Maloletá A. bola po odovzdaní do CDR B. umiestnená do individuálnej starostlivosti profesionálneho náhradného rodiča, navrhovateľky 2/, ktorá je zamestnancom CDR B., a preto od 11/2022 býva maloletá v domácnosti navrhovateľov v ich rodinnom dome spolu s ich synom a ďalšími dvoma deťmi z CDR a je prirodzené, že na dané prostredie si zvykla. V domácnosti navrhovateľov je maloletá spokojná, napreduje vo vývoji a navrhovatelia podľa možností zabezpečujú aj kontakt maloletej s jej rodičmi. Aj podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka musí byť po nariadení ústavnej starostlivosti maloletá A. zaradená do zoznamu detí pre pestúnsku starostlivosť, a je preto pravdepodobné, že by sa potom sťahovala, menila domáce prostredie a rodinu. Preto, aby maloletá nemusela meniť náhradnú rodinu a sociálne prostredie, podali navrhovatelia 1/ a 2/ návrh na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Maloletá A. má v súčasnosti X a X roka a navštevuje MŠ, v rámci ktorej navštevuje viacero záujmových krúžkov. Je zdravá, nosí okuliare. Má bežné výdavky primerané jej veku. Navrhovatelia sú manželia, bývajú v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve navrhovateľky 2/. V domácnosti bývajú navrhovatelia so svojim XX-XXXXXX synom, s maloletou A. a ešte s dvoma maloletými deťmi (súrodeneckou dvojicou), o ktoré sa navrhovateľka 2/ stará titulom jej povolenia profesionálneho náhradného rodiča zamestnaného v CDR B.. Navrhovateľ 1/ je aktuálne vedený na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie, ale donedávna pracoval striedavo v Nemecku, ktorý pracovný pomer ukončil kvôli tomuto konaniu, keďže najprv nebolo jeho manželke (navrhovateľke 2/) zo strany zamestnávateľa umožnené požiadať o NOS. Obaja navrhovatelia sú občania SR, s trvalým pobytom na území SR. Podľa odpisov registra trestov nemajú navrhovatelia žiaden záznam v Registri trestov GP SR. U navrhovateľa 1/ nie je v centrálnej evidencii evidovaný ani žiaden priestupok, u navrhovateľky 2/ je v registri priestupkov evidované len napomenutie za státie v zákaze (10/2023) a voľný pohyb psa (1.5.2025).

4. Okresný súd uviedol relevantnú právnu úpravu a mal za to, že návrh navrhovateľov na zverenie maloletej A. do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti je dôvodný a v záujme maloletého dieťaťa. Otec dieťaťa sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a matka maloletej sama potrebuje pomoc

pre jej zdravotné problémy psychiatrického charakteru. Preto je matka dieťaťa umiestnená v centre sociálnych služieb a z objektívnych dôvodov nie je schopná sa starať o maloletú A.. Preto bola v minulosti nad maloletou A. nariadená ústavná starostlivosť v CDR B.. Od umiestnenia maloletej do CDR v 11/2023 býva maloletá v domácnosti navrhovateľov 1/ a 2/, pretože navrhovateľka 2/ je zamestnaná v CDR B. ako profesionálny náhradný rodič a je prirodzené, že na všetkých členov a prostredie domácnosti si maloletá zvykla. Nariadením ústavnej starostlivosti musí byť maloletá zapísaná do zoznamu detí pre sprostredkovanie pestúnskej starostlivosti, čo by znamenalo jej premiestnenie do inej, pre ňu doposiaľ neznámej rodiny a domácnosti. Preto v záujme maloletej, aby nebola vytrhnutá z doterajšieho prostredia, na ktoré si zvykla a kde prosperuje, a následne premiestnená do nejakej inej, pestúnskej rodiny, požiadali navrhovatelia o zverenie maloletej A. do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia maloletej s návrhom navrhovateľov nesúhlasili a chceli, aby bola maloletá radšej v ústavnom zariadení, pretože majú pocit, že sa im maloletá citovo vzdáva a moc si zvyká na navrhovateľov, ktorých prítomnosť maloletá viac preferuje. V danej veci je však prvoradý záujem maloletého dieťaťa a nie pocity a želania jeho rodičov.

5. Z vykonaného dokazovania a v neposlednom rade aj z vyjadrenia samotných rodičov je zrejmé, že maloletá si na bývanie v domácnosti navrhovateľov zvykla a je tam spokojná. Navrhovatelia 1/ a 2/ rešpektujú postavenie rodičov a umožňujú a podporujú kontakt maloletej s jej rodičmi, ale je prirodzené, že maloletá, ktorá od útleho detstva z objektívnych dôvodov nemôže bývať s rodičmi a ktorá vyrastá v domácnosti navrhovateľov, je na navrhovateľov zvyknutá a cíti sa v ich domácnosti dobre a spokojne. Je v najlepšom záujme dieťaťa, aby sa cítilo spokojne. Nevyhovením návrhu navrhovateľov, tak ako to žiadajú rodičia, by nastala situácia, že maloletá by bola zapísaná do prehľadu detí pre pestúnsku starostlivosť, potom by musela meniť rodinu a celé svoje sociálne prostredie a pod., čím by bola narušená stabilita jej prostredia a mohol by byť narušený pocit jej bezpečia. Za daného skutkového stavu je v najlepšom záujme maloletej A. jej zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, ktorých maloletá od svojho útleho detstva pozná, prirodzene k nim má vybudovaný dôverný vzťah a v ich domácnosti sa cíti spokojne a napreduje. Bude tak zachovaná stabilita a bezpečie jej sociálneho prostredia. Navrhovatelia sa o maloletú zodpovedne a vzorne starajú, spĺňajú všetky osobné, osobnostné, morálne a zdravotné predpoklady pre výkon náhradnej osobnej starostlivosti, rešpektujú postavenie rodičov v živote dieťaťa a ich kontakt podporujú. S prihliadnutím na všetky uvedené okolnosti a na najlepší záujem maloletého dieťaťa preto okresný súd návrhu vyhovel, zrušil ústavnú starostlivosť, ktorá bola v minulosti nariadená nad maloletou A., a zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Súčasne v zmysle § 45 ods. 3 Zákona o rodine vymedzil navrhovateľom práva povinnosti plynúce im z výkonu náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa.

6. Okresný súd zároveň oboch rodičov zaviazal platením výživného na maloleté dieťa. S poukazom na ich sociálnu situáciu, ich nízke príjmové alebo zárobkové pomery, kedy je otec dieťaťa vo výkone trestu odňatia slobody s obmedzenými zárobkovými pomermi a matka dieťaťa je poberateľkou len invalidného dôchodku a vzhľadom na svoj zdravotný stav je sama odkázaná na sociálne služby zariadenia, zaviazal oboch rodičov platením výživného v minimálnom rozsahu, ktoré je v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine povinný plniť každý rodič bez ohľadu na jeho schopnosti a možnosti vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Aktuálne od 1.7.2024 predstavuje minimálne zákonné výživné sumu 37,53 Eur mesačne.

7. Proti tomuto rozsudku podal otec odvolanie, v ktorom uviedol, že navrhovatelia sa naliehaním na zverenie dieťaťa do ich starostlivosti snažia o vyvíjanie odporu medzi putom biologických rodičov a dcérou. Rodičia dcéru ľúbia, nevzdali sa nej a ani nijako jej neublížili. Po jeho prepustení z väzenia chcú s manželkou požiadať o vrátenie dcéry do ich starostlivosti, pretože sa chcú o ňu starať a dobre ju vychovať. Oddeľovanie rodičov od dcéry má následky na jej psychiku. Manželka žiadala o zverenie do ústavnej starostlivosti ako výpomoc a nie o zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti. Jeho trestné činy, ktoré nijako nespáchal, s tým nemajú nič spoločné. Prihodilo sa im neprijemné nešťastie, ktoré ich rodinu poznamenalo, a súd sa snaží túto o rodinu rozbiť kvôli cudzím náhradným pestúnom. Okrem rodičov má dcéra aj ďalších príbuzných, a to babičku, tety, strýkov a nevlastných súrodencov, ktorí sa na ňu tešia.

8. Proti rozsudku podala odvolanie tiež matka, ktorá uviedla, že nemá výhrady voči tomu, aby bola jej dcéra A. umiestnená v CDR B. v starostlivosti navrhovateľov. Doteraz sa nevyskytovali žiadne problémy vo vzťahu matky s pracovníkmi CDR B.. Má však výhrady voči navrhovateľovi 1/. Okresný súd neuviedol

žiadne závažné dôvody na to, aby bola mal. A. zverená do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, a preto žiadala, aby súd zamietol návrh na zverenie mal. A. do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti a aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

9. K podaným odvolaniam sa žiadny z účastníkov konania písomne nevyjadril.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podali oprávnení účastníci konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu potvrdil, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení zákona o rodine, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd cez úpravu v ust. § 387 ods. 1, 2 CSP stotožnil.

11. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu.

12. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že podané odvolanie otca ani podané odvolanie matky nemožno vyhodnotiť ako dôvodné. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol návrh navrhovateľov na zverenie maloletej A. do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na odvolacie dôvody otca a matky je preskúmanie správnosti a postupu súdu prvej inštancie, ktorý návrhu navrhovateľov vyhovel.

14. K inštitútu náhradnej osobnej starostlivosti odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že podmienky pre nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti upravujú § 44 a § 45 Zákona o rodine. Náhradná osobná starostlivosť má nahrádzať starostlivosť rodičov v prípade, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Znakom náhradnej starostlivosti je jej nevyhnutnosť a nariadiť ju možno len vtedy, ak rodičia osobnú starostlivosť nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Náhradnú starostlivosť môže súd nariadiť až vtedy, keď ohrozenie riadnej výchovy dieťaťa preváži nad jeho záujmom podporovať biologické väzby a rodinný život. Ďalším znakom starostlivosti je jej dočasnosť s tým, že zverenie dieťaťa do náhradnej starostlivosti je len dočasným opatrením, ktoré súd zruší akonáhle odpadnú prekážky pre obnovenie spoločného života dieťaťa s rodičom. Neschopnosť alebo neochota rodičov zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa môže spočívať buď v objektívnych alebo subjektívnych okolnostiach. Jednou z foriem náhradnej starostlivosti je náhradná osobná starostlivosť inej fyzickej osoby ako rodiča, pričom základnou podmienkou je potreba chrániť záujem maloletého dieťaťa. Zároveň musia byť naplnené všetky predpoklady pre odňatie dieťaťa zo starostlivosti jeho rodiča s tým, že v prípade posudzovania splnenia podmienok pre nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti berie súd do úvahy dve skutočnosti, a to záujem maloletého dieťaťa a to, či sa žiadny rodič nemôže alebo nechce o svoje dieťa postarať.

15. V zhode so súdom prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru o naplnení zákonných predpokladov pre zverenie mal. A. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Rodičia maloletej aktuálne nie

sú schopní starostlivosť o ňu zabezpečiť, keďže otec maloletej sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a jej matka, ktorá je umiestnená v centre sociálnych služieb, je sama odkázaná na pomoc pre svoje zdravotné problémy. Z dôvodu, že rodičia neboli schopní sa o maloletú A. starať, bola jej v minulosti nariadená ústavná starostlivosť v CDR B., kde je zamestnaná navrhovateľka v rade 2/. Maloletá sa tak od umiestnenia do CDR zdržiava v domácnosti navrhovateľov 1/ a 2/. Odvolací súd vo vzťahu k vyhodnoteniu prostredia u navrhovateľov, v ktorom sa maloletá nachádza, odkazuje na závery súdu prvej inštancie, ktoré nepovažuje za potrebné opakovať. Je pritom potrebné zvýrazniť, že ani z odvolaní rodičov neplýnú tvrdenia, ktoré by starostlivosť navrhovateľov o maloletú spochybňovali.

16. V podanom odvolaní otec namietal, že navrhovatelia sa naliehaním na zverenie dieťaťa do ich starostlivosti snažia o vyvíjanie odporu medzi putom biologických rodičov a dcérou, pričom rodičia sa dcéry nevzdali a oddeľovanie rodičov od dcéry má následky na jej psychiku. Túto námietku nemožno vyhodnotiť ako dôvodnú. Z vykonaného dokazovania plynie, že navrhovatelia postavenie rodičov plne rešpektujú a zabezpečujú, aby mal. A. mala pravidelný kontakt tak s matkou ako aj s otcom. Rodičia objektívne nie sú schopní sa o maloletú starať, a tak je v jej najlepšom záujme, aby starostlivosť o ňu bola zabezpečená v prostredí, ktoré pozná, čím jej bude garantovaná kontinuita poskytovania starostlivosti osobami, ku ktorým má vytvorený pozitívny vzťah. Pokiaľ matka namietala, že neboli dané dôvody na to, aby bola mal. A. zverená do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, uvádza odvolací súd, že zverením do náhradnej osobnej starostlivosti sa predíde možnej zmene výchovného prostredia maloletej. Je pritom potrebné zvýrazniť, že ak dôjde k zmene okolností, ktoré aktuálne odôvodňujú potrebu náhradnej osobnej starostlivosti, bude prichádzať do úvahy zmena rozhodnutia vo veci starostlivosti o mal. A..

17. Odvolací súd potom uzaviera, že za daného stavu je v najlepšom záujme maloletej A. jej zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Odvolací súd zdôrazňuje, že zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti je v zmysle zákona o rodine vždy len dočasným opatrením, ktoré trvá do času, kým rodičia nie sú schopní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. V prípade, ak budú dané vhodné podmienky pre starostlivosť rodičov o maloletú, majú rodičia právo domáhať sa jej zverenia do svojej osobnej starostlivosti, pričom zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti napadnutým rozsudkom im v tom nijako nebráni. Naopak, práve takéto rozhodnutie vytvára stabilné a bezpečné podmienky pre maloletú do času, kým rodičia nebudú schopní starostlivosť prevziať osobne.

18. Vo vzťahu k rozhodnutiu okresného súdu o vyživovacej povinnosti rodičov nezadefinoval ani jeden z rodičov v nimi podaných odvolaniach žiadne odvolacie dôvody. Odvolací súd vo vzťahu k tejto časti rozhodnutia okresného súdu konštatuje, že určenie vyživovacej povinnosti zodpovedá relevantným ustanoveniam Zákona o rodine, v zmysle ktorých sú rodičia aj v prípade zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti povinní naďalej svoju vyživovaciu povinnosť plniť. Súčasťou rozhodnutia o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti musí byť aj výrok, ktorým súd upraví vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu. Pri určení výšky výživného okresný súd vecne správne vychádzal zo zásad, ktoré Zákon o rodine zakotvil pre určenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, a odvolací súd na tieto závery odkazuje.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.